

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Expositio Capitvm Admonitorivm, Aedita Ex Tempore Ab Agapeto Diacono
Sanctissimae Dei Magnæ Ecclesiæ, ad Iustinianum Imperatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣ ΘΕΙ-

ΣΑ ΠΑΡΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΗΣ Α-
ΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗ-
σίας, πρὸς βασιλέα Ιουστινιανόν.

EXPOSITIO CAPITVM

ADMONITORIORVM, AEDI-
TA EX TEMPORE AB AGAPETO

DIACONO SANTISSIMAE DEI MA-
gnæ Ecclesie, ad Iustinianum Im-
peratorēm.

APVD ANDREAM GESNERVM E.

M. D. LIX.

ИСАИЯ КАФЕЛ СИБОЛ

СИЗОДАХ СИКУН СИАИСИАН
А ЗНР УОИЛА А УОГЧАТА АЧАЧ

• НАИХ БНААИ УОГ УОТ ЗНТАГ

• *занят пакетом из шести листов*

EXPOSITIUM CAPITIUM

ДИАГОНО САНДІССАМЕ ДІЗІМ

ОДОМІОДА АРДІ
ОДОМІОДА АРДІ

ДИАГОНО САНДІССАМЕ ДІЗІМ

бесхвостка, сяячий хвостик

АПД АНДРЕАМ ОБІЗІВАМ

М Д ЛІК

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ³⁵ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣ ΘΕΙ-

ΣΑ ΠΑΡΑ ΑΓΑΡΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΗΣ Α-
ΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗ-
ΣΙΑΣ. ὃντες ἀκρόστιοι ἀδέπτως ἔχει.

EXPOSITIO CAPITVM AD MONITORIORVM, AEDI- TA EX TEMPORE AB AGAPETO DIACONO SANCTISSIMAE DEI MAGNAE Ecclesiae. Quorum apex literarius sic potest habet.

Τῷ θεοτάτῳ, καὶ στεβατέτῳ βασιλεῖ ἡμῶν ἵστη-
νιαν, ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχισος διάκονος.

1 μῆς ἀπάσχεις ταῦθεν οὐκέτι φέρεις α-
ξιωματικόν τούτου σε αἴνιστα-
τα δέον, διη τοῦ καὶ περιθώματος τοῦ
επερεανίου βασιλέας, εἰσακεῖ σοι
τοπικήν φίλων δικαιείας, ἵνα τοῦ αὐτοῦ
ποιοῦ θέλεις τὸν τοῦ δικαιούν φυλακήν, καὶ τῶν
κατ' αὐτὸν λυσάντων ἐκδιώκεις τὸν ἄλλον, ἵνα
τὸν αὐτὸν βασιλεὺν θέλεις νόμων, καὶ τὸν σὲ
βασιλεύνων γνόμων.

2 Οὐκέτι βερνύτες ἀγρυπνοῦ μετανήσοτε βα-
σιλεῶν πολυόμιματον τὸν, μεταπέχεις ασφαλέσ-
την νομίματον δικαιασ, οὐδὲ παθέματον ἐχεῖς
θλασμίας τὸν δύνασαι, ἵνα τὸ σκάφος τὸν παγ-
κούματος τολιτεῖαις μη πριν πριν λινόματον ἀδικίας.

3 Θεορ μάθημα καὶ τρέψοροι αὐτοῖς αὐτοῖς, τὸ
γνόμονα τοιαύτην μεταστέμπεδα. ὁ γέροντος
γνόμονας, γνώστης θεόν θεόν οὐδὲ γνόμονας, ἐμοιωθήσεται
θεῶν. θυμοιωθήσεται δὲ θεῶν, δὲ εξιθεόμενοι
θεῶν, δὲ γίνεται θεῶν δικαίον προστάτων
των θεῶν, ἀλλὰ φρονῶν μηδὲ τὰ αὐτά, λαλῶν δὲ οὐ
φρονῶν, τοιαῦτα δὲ κακά.

4 Επὶ περγόντων θύμησις γναθερώμεθα,
τηλόθυμος ἔχοντος παντός τοῦ γένους πεντάτορος,
καὶ οἱ φρεσκές καὶ βύστρα κενχάμπλοι, καὶ οἱ
γάνητας ιγνώστρα τενχάμπλοι, οἱ διαστέματα τε-
γεκάμπλοι, καὶ οἱ διάδαματα τεγοκάμπλοι, μη τί-
νας εἰς τούτοις ἐγκαυχεῖσθαι γένος, ἀλλ' αὐτὸν
στητοπεμπαώμεθα τρόπων.

5 Ισθι ἀπότελεσμα θέτειν τοῦ ἀγαλματοῦ,
ὅταν μεγελαρη ἀγιωθει ταχαῖς θεοῦ μωρῶν, το-
σούτω μέλον θάμοις ὀφειλέτης ταῦθεν αὐ-
τῷ. οὐκοῦν ἀπόστολος τῷ θεογένετο τῷ κατέθη τὸν σ-
χεσίας, τῷ λαμβανόντο τῷ κατέθη τὸν σχεσίαν, τῷ
κατέθη τὸν σχεσίαν αὐτούσιον τον. αὐτὸν γέρασιν γετε-

Diuo & pientissimo Imperatori nostro Rusti-
niano, Agapetus minimus Diaconus.

ONORE quolibet sublimiorum quum habeas dignitatem,
o Imperator, honoras supra omnes qui hoc te dignatus est
deum. quoniam iuxta similitudinem coelestis regni, tradidit tibi sceptrum
terrenae potestatis, ut homines edoceres iusticiam
custodiā, & eorum qui aduersus ipsum rabiunt
infectareri latratum, tum ipsius obtemperando
legibus, tu subditos tibi regedo pro iure.

Ceū gubernator vigilat perpetuo Imperatoris oculatissimus intellectus, continens stu-
to equitatis clavos, atque expellens fortiter
impetuoso iniquitatis fluctus, ut ne cypri-
mudans recipiat illidatur fluctibus iniqtatis.

Divinum documētum & potissimum nos
homines ut cognoscatis se quisque docemur, qui
enim seipsum cognouit, cognoscet deum: deū
vero qui cognouit, assimilabitur deo: assimili-
labitur autem deo, qui dignus factus deo est. di-
gnus denique fit deo, qui nihil indignum patrat
deo, sed qui ut cogitat quae ipsius sunt, ita tam
loquitur quae cogitat, quae facit quae loquitur.

Maiorum nobilitate ne quis delicietur. Li-
mum enim habet omnes generis autorem, &
qui purpura byssophurget, & qui paupertate
& aduersa ualeitudine affliguntur, tam qui
diadema redimiti sunt, quam qui per cubi-
cula excubant. Ne igitur lutulētum iactemus
genus, sed morum integritate gloriemur.

Scito oī pietatis dīpinitus fabricatū speci-
mē, quia quanto maiorib. dignus habitas es tri-
buete deo munerib., tanto maius ipsi nomē es.
Ergo reddē deo beneficiorū debitus gratitudinis, ac-
ceptati debitus ut meritū, & beneficio beneficiū
repēdēti: ipse enim semper & beneficij prior
promeretur, & ut debitus beneficia repensat.

A G A P E T V S

36

Gratitudinem autem exigit a nobis, non quæ uerbo sum blandorum prolatione, sed quæ terum piarum oblatione peragitur.

Nulla res adeo commendabilē reddit hominem ut posse quidem quæ uelit efficere: semper autem humana & uelle, & agere. Quoniam igitur à deo tibi donata est facultas, quæ indigebat propter nos bona tua uoluntas, omnia & uelis & agas, prout ei placet, qui eam tibi dedit.

Terrenarum opum instabiles diuitiae, fluiatilium undarum imitantur cursum. Modicum enim afluunt his qui habere se eas arbitrantur, mox uero refluentes ad alios accedunt. Solus autem beneficentiae thesaurus stabilis est possidentibus eum. bonarum enim actionum meritum ad autores retorquetur.

Inaccessus nimirum existis hominibus propter celitudinem huius, quod hic deorsum est imperij, facilis idem aditu es indigentibus. ob uim supernę illius potestatis, atque apertis aureis his qui à paupertate obscientur, ut inuenias dei auditum adapertum. quales enim erga nos fuerimus conseruos, talem circa nos reperiemus dominum.

Solicitam Imperatoris animam, speculi in modum abstergi oportet, ut diuinis splendorib. semper coruscet, rerumq; distincta iudicia inde condiscat. nihil enim a deo facit quæ peragenda sunt conspicere, atque custodire eam perpetuo lynceram.

Sicuti fit apud nauigantes, quum nauta errat modicum, affert nauigantibus. monumentū, quum uero ipse gubernator, totius efficit nauigij pernicem: sic & in ciuitatibus, si quis ex subditis peccet, nō tam remp. quam scipsum laedit. si uero ipse princeps, uniuersitate infert reipu. detrimentum. is igitur ut non exiguum redditurus rationem, siquid neglexerit eorum quæ facto opus sunt, cum exquisita diligentia, & dicitur cuncta, & factitet.

Circulus quidam humanarum reuoluitur rerum, qui modo sic, modo aliter agitat ipsas, & circumfert, atque in his inæqualitas est, eo quod nihil ex praetentibus in eodem statu maneat. oportet igitur te potentissime Imperator in hac rerum uersatili mutatione, immutabilem habere pietatis cognitionem.

Auersare adulatorum pellaceis sermones, ut coruorum rapaces mores. Illi namque corporis effodiunt oculos, isti autem animæ hebetant cogitatus, quā non permittat perspicere rerum ueritatē: uel enim cōmandant nonnulla quæ reprehēsione digna sunt, uel reprehēdunt plerūq; quæ omni laude sunt maiora:

σύχασίαι δέ γε τά πολύμαθοι, τότεν δέ οὐδέποτε μηδέποτε αγαθῶν πλεοφοραί, ἀλλα τότεν δέ πραγμάτων μηδέποτε πλεοφοραί.

Οὐδέγνης τότεν δύναμιμον εργάζεται αὐτόρω που, ὡς δικαιοδοσία μήτι ἡ βόλεται πράξη, αὐτοῦ δὲ θελαύθρωπα ηὔνη βόλεται ηὔνη πράξη. ἐπειδὴ φίνων ἐν τοῖς τοιχάσιαι διώμαις, οὐδὲ δέ ιδεῖς οὐδέποτε ἡ κυρεά στο βόληται, των ταῦτα ηὔνη βόλεν, γέγε πράξη, ὡς ἀρέσκει τῷ ταύτην σοι μετεποντί.

Τότεν οὐδιγέων χρημάτων δέσποτος πλεόν, τῶν ποταμῶν ἔρματων μημέται τῷ μέρμον. ποτε δὲ λίγον ἢ οὐδιγέων τοῖς ἔχειν νομίζουσι. μετ' δὲ λίγον δὲ πράξησιν, εἰς ἄλλας ἀπέρχεται. μόνον δὲ τὸν ποταμὸν ὁ θεσσαρός, μόνιμός δὲ τοῖς λεκτυμένοις αὐτῷ. τότεν γέρητος μηδέποτε οργάνων αὐχειτονίη ποιεῖται επαναπρέπειαν.

Απρόστροφος δὲ τότεν ποταμοῖς, δέ ρητος διά την πατέρα Βασιλέως. δύνασται δέ γίνεσθαι δικαιοδοσίας. οὐδὲ τοῖς διά την πράξης μηδέποτε αἴτιος τοῦτον πολιορκημένοις, οὐδὲ εὔρει τὸν τοῦτον αἴτιον μηδέποτε. οὐδέγνης γέρητος ποταμοῖς αὐτῷ οὐδέποτε οὐδέποτε τούτοις τοιχάσιαι πειθαρεῖται.

Τότεν πολυμετέμορφος τῷ Βασιλέως Φυχῆς, κατόπιν δίκιου ἀπομένειαν γένεται, οὐαὶ ταῦτα δέσμους αἰγαῖς αὖτε πειθαρεῖται ποτητοι. οὐδὲ τῷ πραγμάτων τὰς λεκτεις ἑκατόν διδάσκονται. οὐδέγνης γέρητος ποταμοῖς πειθαρεῖται, οὐδὲ τῷ φυλάσσονται τοῖς διά την ποταμῶν πειθαρεῖται.

Οπαρεις οὐδὲ τῷ πλεόντων δύται μηδὲ οὐαῖς τοιχάσιαι σφαλῆι, μηραν φέρει τοῖς συμπλέουσιν βλάβην. δύται δὲ αὐτῷ δὲ λευβερνύτος, των τοῖς εργάζεται τοι ποτοιον ἀπάλειν. οὐαὶ ηὔνη τοῖς πόλεσιν, αὐτοὺς τοῖς φέρουσιν αἴτιοι. αὐτοῦ δὲ αἴτιος οὐρανός. τοιχάσιαι τῷ ποταμοῖς τῷ βλάβην. οὐδὲ οὐδὲ μηγάλας οὐφέρων δύναμις, εἰ τοιχάσιαι τῷ ποταμῷ μετάποτες ποταμοῖς οὐδέποτε ηὔνη λεγέται ταῦτα, αὐτοῖς πράξηται.

Κυκλοφόρος τοῦτον αὐθωτίνων ποταμοῖς πράγματων, ἀλλοτε ἄλλως φέρων αὐτὰ, οὐδὲ ποτε φέρων. οὐδὲ τοῖς αἰτιοῖς δύται, τοι μηδέποτε τῷ πλεόντων τοι τοιχάσιαι μηδέποτε. λέι οὐδὲ τοιχάσιαι τῷ ποταμῷ οὐδὲ τοιχάσιαι μηδέποτε, απεταύθηκεν τοιχάσιαι τῷ δύται λεγομένῳ.

Αποστρεφονταῦτην καλάκωμ τοῦ ποταμοῦ λόγους, οὐδὲ ποτε τοῖς πράκτορων τοῖς αἴτιοις τοῖς αἴτιοις τοιχάσιαι πρότοις. οἱ δὲ τοιχάσιαι τοῖς Φυχῆς οὐδέποτε λευβανούσι τοιχάσιαι πράγματων, μη συγχωροῦτον δύται τοῖς ποταμοῖς τοιχάσιαι πράγματων αἴτιοι. οἱ γάρ επανανοσιμοὶ οὐδὲ δύται τοιχάσιαι πράγματων αἴτιοι, οἱ γέγονοι τοιχάσιαι τοιχάσιαι πρέσβοις, οὐδὲ δύται.

ιναδυοῦ θάτεροφ αὐτοῖς διαφέταιντο, ἡ τὸ κα-
κού πεπαντομένοι, ἡ τὸ πεπονημένον.

Ισον οὐδὲ ταῦτα τὸ βασιλεῶς φέροντα.¹³ Τὸ γὰρ συμμεταβαλλόμενα ταῦς τὸ πραγματών μεταβολές, πλεονάς ἀβεβαίς τεκμήσεοργύης τετταὶ. οὐ δὲ παγιως ω̄ τοῖς πελοῖς ἐργαζόμενοι, ὃς τὸ θυσεῖτος ὑμῶν εἰς πεικταὶ κράτος, καὶ μή τε πές αἴλαζον εἴαντα περιεργάδα, οὐ τε πές αὐθιμάτα πεταφερεδα, βεβηκότωρ δὲν ἀσφαλῶς, καὶ ἀκρα-
δανθρέχοντωρ τὸν Φυλῶν.

Εἶτα διεκαθηριμένοι ἔχει τὸ τοιούτοις ἐπὶ θε-
δωπίνης ἀπάτης, καὶ βλέπει τὸ στιθανόν θὲ
ἴαντος φύσεως, τόπον περιχών καὶ ἀκύμορον θέρμην τοῦ
τοῦ λόγου, καὶ τὸν σωτερόν γυμνόν την Καρπίνην πομπή,
τὸν δὲ ὑπογραφίας ἐκτίμασθεταὶ λερναῖον, λέσπη
γιαδινόμαλην ἴωσάργην ὑψηλῶν.

Υπερ ταῦτα τὸ βασιλεῖας τὰ γῆδοξα, τὸ δύσε¹⁴
βέας τὸ σίμητα τὸ βασιλεῖας ποσμόν. οὐδὲ πλέον
ἀπέρχεται, καὶ οὐδέποτε μετρήσεται. οὐ δέ ιλέθος τὸ
γένεσιν πολυτέλεας ἀδινατος αἰώνοι συμπλέκεται-
νεται, καὶ λέθην εἰσέκειν, τὸν ἔχον ταῦς ισηγότ-

σφόδρα μιν οὐκέτι ἀποτελεῖται οὐδὲ τὸ πλά-¹⁵
ποιοῦ πρότυτον αὐτορεποιοῦ, οὐδὲ αὐτοὶ πραγμάτων
βλάβειν πάχουσιν οὐδούσιαν. οἱ μὲν γέροι, οὐδὲ τὸ
πόρον διατρέχουν αὐτοῖς. οἱ δέ, οὐδὲ τοιιαὶ μέραφέ-
ρονται. οὐδὲ οἱ μέν, οὐτέχοσι τὸ πόρον τὰ τερατα.
οἱ δέ, οὐτέχοσι τὰ εἴσια τὰ τελματα. ιναίνια
ἄμφω θύγειας τύχωσιν, ἀφαιρέσαι καὶ πλει-
στά τότες δερατῶν τόρον, καὶ πέρισσον ταῦτα, τὰ
ανιστράτα μετρηντέον.

Εφ' ὑμῖν αὐτοίς ιεράχθη τὸ μέλανος χρόνος, ὃν προ-
πτεῖται τὸ παλαιῶντος, ὅταν οὐ θιλόσσοφοι βα-¹⁷
σιλεύσωσι, οὐδὲ πατεῖται βασιλεῖας. καὶ γέροι φι-
λοσοφοῦνται, οὐδέποτε βασιλεῖας. καὶ βασιλεύ-
σανται τὸν ἀπέσιητον φιλοσοφίαν. οὐδὲ τὸ φιλέμη-
σοφίαν ποιεῖ φιλοσοφίαν, ἀρχὴ δὲ σοφίας οὐ το-
τοῦ φόβος, οὐ γένεις σέρνοντος ὑμῶν διατακτοῦ ἔχε-
ται θειμητορῶν ἀλλυδεῖς τὸ πῦρ μετεγόμενον.

Βασιλεῖα σε πάτα ἀλύθειαν δεῖχομαι, οὐδὲ¹⁸
βασιλεύει καὶ ιερατεῖ τὸν οὐδούν διατάσσον.
καὶ τὸν σίφανον τῆς σωφροσύνης αὐτοδιοίκε-
ντοι καὶ προσφέραν τῆς δικαιοσύνης ἀμφισσά-
μενον. οὐ μόνον γέλαι θυσία, τὸν θεῖαντα ἔ-
χει διαδοκή. οὐ δέ φαντατοί βασιλεῖα, τὰς ἀθά-
νατον τὰς διαμονῶν. καὶ οὐ μόνον, γένεις αὐτοῖς
τότε λιγεται. οὐ δέ, τῆς αἰώνιου πολέμεως βύ-
τω.

Εἰ τὸν παντων θέλει μερπόδητον, γίνεται
ἀποτοι διεργέτης ποιός. οὐδέν γάρ οὐτόν πές την
τοιαν ἐφίλεται, οὐ διποιός χάρεις διδούλητος
κείσουσιν. οὐ γέροντον γινομένης δερατά,

τὸ de duobus aucterum ab ipsis commitatur,
uel prauorum laus, uel consumeliosus bono
rum contemptus.

Aequalem oportet semper esse Imperato-
ris animum: mutari enim pro rerum uarieta-
tibus, mentis instabilis argumētum efficitur.
Firmiter autem bonis inhārere, qua firmitate
pium uestrum cōgoboratum & fixum est
perium, & neq; usq; ad insolentiam extollī, ne
que usq; ad animi cōsternationē deiici, in tu-
ta ueluti basi stabilarū est hominum, atmā
que inconcessam habentium.

14. Si quis pūrum habet cogitatū humanae de-
ceptionis, perspicitq; suæ naturæ uilitatem,
breuitatemq; ueloci fato obnoxiae p̄sens
uitæ, tum carni coniunctas insitasq; sordes,
ad superbiæ nunquam illabetur p̄cipitum
quāuis in excelsis dignitatis fastigio cōsistat.

Super omnia p̄aclara quæ regnum habet
pietatis, cultusq; diuini corona regem exer-
nāt. Diuitiae nanq; euaneſcent, uulgi fauor &
aura transit. Sola uitæ deo placētis gloria im-
mortalibus seculis coextendit, & trans ob-
liuionis tenebras collocat possidenteis.

Vehementer mihi uidetur absurdissimum
esse, quod diuites & pauperes homines ex dis-
similibus rebus detrimentū simile patiuntur.
Illi inanq; à copia rerū perrūpuntur, hi uero fa-
me pereunt. Περὶ illi occupat ultimorū mūdū ter-
minos, hi nō habēt ubi callosa pedū p̄estigia si-
stāt. Ut igit; utraq; pars sanitatis fiat cōpotes,
auferēdo & diminuēdo istos tegere oportet,
atq; ad inæqualitatē inæqualitas trāſferēda est.

Nostris tēpōribus ostensum est, prosperæ
uitæ tempus, quod p̄adixit quidam ex uete
ribus futurum, cum uel philosophi regnabūt,
uel reges p̄philosophabūt: nam tum philoso-
phādo digni habitū regno estis: tū uero regnā-
do à philosophy nō desciuistis. Si em̄ amare
sapiētiā efficit philosophiā, principiū àt sapiē-
tię, dei est timor, quē jn pectorib; uestris iugis
ter habetis, clarū quā uerū sit q; à me dicitur.

Tereueral Imperatorem asserimus, quippe
qui & imperare ac dominari uoluptatibus ua-
les, & tum corona castitatis reuinctus, tū pur-
puram iustitiæ indutus incedis. Alijs nanque
potestatibus mors ipsa succedit. Huiuscemo-
di uero regnum immortale seruat perpetui-
tatem. Item aliæ hoc in seculo soluitur, hæc
autē à perpetuo supplicio liberatur.

Si honore qui ab omnibus proficiscitur
perfriui uis, p̄festa te communem omnium be-
nefactorem, nihil enim adeo attrahit ad bene-
uolentiam, ut beneficij gratia, quæ detur indi-
gentib; q; enim ob metū p̄statur obsequiū,

fucata figurataq; est adulatio, scilicet honoris titulo fallens eos qui ipsi animum aduertunt.

Venerandum iure est uestrum imperium, quod hostibus quidem suæ demonstrat potestatis aculeos, subditis vero exhibet humanitatem. Et quum illos vincat armorum uir, inermi charitate uincitur à suis. Quantum enim ferat & ouis instertitium est, tantum esse inter eos discriben arbitratur.

Essentia corporis æqualis est cui libet homini imperiali, potestate autem dignitatis cunctorum præsidi deo. Non enim habet in terris se quenquam altiorem. Oportet igitur ipsum ut deum non irasci, ut mortale non effterri. Nam et si effigie diuina honoratus est, at puluero tamen terreno connexus est, quo edoceatur erga omnes seruet æqualitatem.

Accepta eos qui bonorum te consiliorum admonitum uolunt, non eos qui adulari sibi numero student. Illi enim quod reuera expediri, perspiciunt. Hi uero ad ea quæ placet potentibus respiciunt, corporumq; umbras imitantes, singulis eorum dictis applaudunt.

Talem te prestatuos erga famulos, qualem optas erga te dominum esse. Prout enim audi mus, audiemur, & ut respicimus, respiciemur à diuino cunctaq; obtuente aspectu. Piores igitur nos misericordiae misericordiam conferamus ut pari recipiamus.

Sicut exquisita specula tales monstrant uultum apparentias, qualia ipsa sunt archetypa, nuditas uidelicet nitentium, tristeis autem tristantium. Eodem pacto iustum de iudiciis nostris actionibus assimilatur. Qualia enim sunt quæ à nobis prestantur, talia ipse nobis par pari referens exhibit.

Consulta quæ agendæ sunt cùl: anter, exerceare autem quæ decreueris mature. Quoniam periculum est admodum inconfiderata in reb⁹ temeritas. Si quis enim, quæ ex incertitate prouenient mala, conceperit animo facile comperiet boni consilij commoda ut qui sanitatis dotem, post agnationis experimentum persentiscunt. Debes igitur cordatissime rex tuus consilio prudenter, tunc precibus ad deum impensioribus exquirere diligenter, quæ munus sunt expeditura.

Optime reges egregium tuum imperium, si omnibus operam perspicere, nec negligere patiare quicquā. neque enim paruum est in te, q; paruum esse apparet comparisone tuorum. quoniam uel exile imperatoris uerbū & minimū ingens obtinet apud omneis uim.

Tibi ipsi custodiendi leges impone necessitatem, quū non habeas in terris qui te possit

paratim ualoremq; tñ dñi ueraciam, atq; plausibilis ñ
mis uocatio figura ñtela ñt a m̄ p; p; e; a; u; n; t;

20. Σε πη δικαιός δένη μέμφει βασιλέα, ὅπερι
πολεμίους μὲν δεινύντων θάλασσαν, οἷς καπνός
δέ νέμει Φιλανθρωπίαν. ηδὲ τυπάται εἰς τὸ διά
ναμει τὸν διπλωμά, ἀπό τοῦ αγάπητον οἰκείων μέτρα.
δέ σοι γέρη θυεῖσα καὶ πεβαλτεῖ μέσομ, ζεύση
ἀμφοτέρων ἡγέται τὸ διαφορον.

21. Τὴν μὲν δύσιαν τὸ σώματό, ἵσθι ταντὶ αὐθόρ-
ων ἐβασιλεύεις, τὴν θέσιαν δὲ τῷ αὔξωματό ὁ-
μοιός δένη τῷ αὖτινοι θεῷ. ὅπερι γέρη τῷ γῆς
πρώτῳ ὑψηλότερον. γέρητινα μὲν τὸν καὶ τὸ θεῖον
μήδεγματα, ηδὲ ὡς θυγάτηρ μὲν επιτέμνεται. εἰ γέρη
ηδὲ εἴσι τετίμηται, ἀλλὰ καὶ κόντη χοίκη
συμπεπλεκται. δέ οὐκ εἰδιδόσκεται τὸ πόθε
τανταὶ τούτητα.

22. Ανοιλέχθω τὰ γηινά συμβολίσεις θέλεν-
τας, ἀλλὰ μὲν πλακάδειρη ἐπέρισσοις αὐλάδονται,
οἱ μὲν γέρη τὸ συμφέρον σωρθεῖσι γάλανθέα. οἱ δὲ
πέρι τὸ δηλονά ταχινά καταθησιν αἴρονται, ηδὲ τὸ^{τὸ}
σωμάτων τὰ σκαλάς μιμόμενοι, οἵτις πέρι αὐτῶν λε-
γομένοις σωμάδονται.

23. Τοιότητος γένεται πάντας στὸς οἰκείας, διορθώσι
στὸν γέρητινα γέρεματα. ὃς γέρη αἴσχομενον αἴσχυ-
σμενα, ηδὲ ὡς ὁρῶμεν ὄραθεσσομέντα οὐαὶ τῷ θεῷ
ηδὲ ταντερόφορον βλέψιματό. προσαγνήγκωμα
οὐδὲ τούτοις γέρητινα, ηδὲ τῷ θεῷ δύοισιν αἴσχυ-
λονταί εἰσιν.

24. Οιστερ τὰ ἀκειβαῖ τὸν πατρῷ πρωτεῖταις δεῖ
κυνοτάς τὸν προσώπων ἐμφάσεις, οὐδὲ τῷ τοι
τὰ πρωτότυπα, φαιδρὸν μὲν τὸν φαιδρωμούντον,
σκυθρωπά δὲ τὸν σκυθρωπαρχοντὸν, τὸν καὶ δι-
καιούσι τὸν δικέσισ, τοις ἡμετέραις προσέδειται
τὸν δικαιούσι. διὸ πότε γέρη αὐτὸν τὰ πέρι μέμφει γέργασμά,

τελεῖται πάντη εἰς τὸν θυμούντον πέρι.
25. Βελδίς ἢ τὰ πρακτέα βραδίεσ, ἐκτέλει
τὰ διεργήτας αὐδίαις. ἐπειδὴ λίαν δέσι σφαλερόν,
πργύνεις πράγματισ απορίσκεπτον. εἰ γέρη τὰ δέ-
σι βελδίας τὸν γνούσον πάκα, τότε γνωσταὶ πε-
λᾶς δὲ δέσι βελδίας τὰ γέρσιμα, ὃς ηδὲ δὲ ίγέας τὸ
χάριμ, μετά τῶν τεῖρων θεοῦ νόσου. δέσινα δέσι φρο-
νεστερε βασιλέων, ηδὲ βελδία σωματοδότα, ηδὲ δέσι
σωματοδότα. θερευάρη αἰρειβότας τὰ σωματοντα
ηδὲ κόσμον.

26. Αριστα ποικίλτεις τὸν ἀγαθῶν στὸ βασιλεῖαν,
αὐτούτας αὐδίαις εφορᾶν. ηδὲ μηδέν γέρη πρό-
ραγμα. εἰδέρη μηρόν τῷ σοὶ, ὅπερ μηρόν εἶ δοκεῖ
συγκρισται τῷ σῷ. ἐπειδή ηδὲ δέσι βασιλέων
ψιλομ, μεγαλών εἰσι τῷ αὐτοσιμοτάτῳ.

27. Σαυτῷ τὸν τοῦ φυλάκτην τὸν νόμους ἐπι-
θετο αἴγακας, ὃς μὲν γέρη μὲν γῆς τὸν διωάλυνον
αἴγακόντεν.

αιχνάζειν. οὗτον γάρ καὶ τὴν νομιμων ἀδρούεσσις τὸ σεβας, αὐτὸς πει τὸν αὐτονόμον τὸν τοπονόμον, καὶ τοῖς θεοῖς φάνεται τὸ πρῶτον μέντοι τὸν αἰνίδιον.

Ισομήνθος πλημμελεῖσιν, τὸ μὲν λιανίσιν τὸν πλημμελεῖσαν τογίσουν. λίαν γάρ τις πολιτεῖται μὲν φύσισμας, αὐτέχυται δὲ τῷρις βιοῦτοι φύσισμας, σωμαργὸς τῷρις κανθάρῳ θεῶν λεγίνεται. εἰ δὲ βάσις θεῶν θυσιακέναι, καὶ τὸ τὰ θεάσια ποιῶντας προτίμα, καὶ τοῖς τὰ χεριστοῖς ποιῶντας.

Λίαν συμφέρειν θεολαμβανών, τὸ φύγεντα τὰς τῶν ποκάνων σωματιγένεται. οὗτον γάρ σωμάτων τῶν θεάσιων πονηροῖς, παθεῖν, ή μαθεῖν αὐτούς τοις πονηρόν. οὐδὲ διστάσις αὐτοῖς σωματιγάρῳ, ή μιμησιν τὸν καλῶρενδρόντας, ή μείσιν τὸν καλῶρενδρόντας.

Εγκόσμιον ιώδεσσι παθόντες βασιλέαν, μηδψιχῶν τῷρις τονιρῶν ποιεῖ τὰς τῷρις προσγμάτων μητηρύτες. οὗτον γάρ αὐτὸν οὐκέτε οὐκέτε στράξαντο, λόγου οὐφέρειν θεῶν, οὐ τῶν ιχθύων τοῖς θελακοῖς, μετὰ τολμῆσιν οὐδὲ τάσισιν αὐτῷ προσολαγινέωσαν.

Ισον νομίζων παινόν, ηγέρθεντον θυμοῦ διὰ τὰς πολεμαργίας, καὶ τὸ Κίλων θέλγαδι τοὺς πολακέας. δὲ γὰρ πολέμους οὐκέτε τοῖς θυμασίαις αὐθίσασθεντος τὸ πρετωνός μηταλαμάδος αφίσταδι μήτε τῶν ἀλογίσοφενείνων μητηρύτες οὐδὲ τάσισιν αἴρασθεν, μήτε τῶν ἐπίπλατων τοτανθών μητηρύτες.

Ηγέρθετος οὖν φίλους ἀληθεστάτος, μηδὲν ἔπειτα τοῦτας ἀποτατα τὰ πῆδας σὸν λεγόμενα, ἀλλὰ τὸν λειστούσει μηταλαμάδος παντα πράθειν αποθάνοντας, καὶ συνηδομένος ήτοι τοῖς θυμοτοροῖς, μητηρύτες θεοτοκοῖς τὸν τοτανθόντας. οὕτω γέραντος ἀπόλεστος φίλος φίλας διεκνύσθε τεκμήριον.

Μή μεταβαλέτω σοι τὸν μηγαλόφρονα γνώμην θεῶν γένεσιν τάστης μιωτασίας δὲ συνθέτο, αλλὰ τὸν επικηρούμενον πίειν μηρύχιον, ἀπτεροῦσθε τῷρις νομίζειν πράγματα πράθειν αποθάνοντας, καὶ συνηδομένος ήτοι τοῖς θυμοτοροῖς, μήτε γάρ τῶν μητηρύτες θεοτοκοῖς, μήτε γάρ τῶν αδυνατίας τατωνθών μηρύτοις.

Οπατρερχυστὸς ἀλογοτος ιώδε τὸ τέχνης μετατοπομένον, καὶ ποτὲ διάφορα ποσμῶν ἄδη μητατοπομένον, διπέδη μητηρύτες καὶ βοσκῶν δικαίων, διτομήνεις, διτομήνεις μητηρύτες οὐκέτε τοτανθότες βασιλέας, ἀλλὰ δικαίων διμέτρων μηρύχιον, φθάτες δὲ καὶ αὐτοῖς τὸν αὐτοτάτω θημαν, διπέδης μητηρύτες τοῦ γάρ τοις πράγματι, αναπλοιώσαντον ἔχοντα γέραντον παλαιὸν φρέσκημα.

Νόμιζε τούτος βασιλέαν μητηρύτες, διτανθημανά τοις τὸν αὐτοτάτων τὸν αὐτοτάτων θημαν μητηρύτες, (σκοτία)

cogere. Sic enim etum legum praetores cultum ipse, ante alios eas cedendo: cum subditis constabat legum praevaricationem periculis non esse immunem.

28 Peccare & non cohibere peccanteis iuxta aestima. Si quis enim in ciuitate uitam quidem ipse traducat eque, toleret autem uiuentis iniquum, socius malorum apud deum iudicatur. Quod si uelis bifariam approbari, ut pulcherrima quaque gerenteis honora, ita teterima patrantibus succense.

29 Expediri admodum arbitror, effugere prauorum contubernia. Qui enim cum hominibus improbis semper uersatur, eu uel pati uel discere malum aliqd necesse est. Qui uero una cu bonis degit, uel imitatione honestorum doceatur, uel diminutione uitiorum cōdicit.

30 Terrarum orbis à deo cum concretū libabit regnum, caue ne aliquo utaris ex prauis ad rerum administrationes. Quæ enim illip̄peram fecerint, eorum rationem reddet deo qui peccandi facultatem ipsis indulserit. Magna igitur & diligentia cu perscrutatione magistratum permotiones fiant oportet.

31 Aequale reor esse malum, & inimicorum excandescere flagitijs, & amicorum demulceri blanditijs. Oportet enim utrisque resistere, nec usquam à decoro discedere: nec irrationabilem eorum malevolentiam ultrascendo, neque fictitiā horū benevolentia remunerando.

32 Existima uerissimos amicos, non q̄ laudet omnia, quæ dicantur abs te, sed qui nihil non integrum adiicio facere contendunt. Sic ut gratulentur tibi, si bene: tristentur contraria: si perperam dixeris feceris. Hi em̄ reuera ab omnifraude abhorrentis amicitia præferunt insignia.

33 Nem mutet tibi magnaniam mentem, terrena huius potestatis moles, sed ut fragilem factaque obnoxium regens principatum, immutabilem habeto intellectu in reb. mutualibus nimia neque latitia sublimem te extollens, neque mœstitia uilescens.

34 Sicuti aurum quamvis modo sic, modo alter ab arte transfiguretur, atque ad uarias ornamentorum species transformetur, permanet tamen id quod est, nec mutationem patitur. Sic ipse quoque inclytissime Imperator, licet etiā ex alio per gradus obtinueris regnum, prouenerisque ad ipsum supremum honorem, idē tamen permanes non in eisdem rebus, inalterabilem continens in officio animum.

35 Existima tūc demum te tuto regnare, cum uolentibus imperiis hominibus. Quod evim inuito animo subiicitur, seditionibus fluctuat

capta occasione. Quod uero vinculis benevolentia regitur, stabilem iefuat erga rectorem obedientiam.

Vt dominum imperij tui facias decantabile, quantam habes aduersus subditos peccantes iram, tantâ habendam esse tibi aduersus teipsum peccantem censeto. Nemo enim ualeat tanta pollente potestate corrigerre, nisi ratio propria, quæ ex ipso peccante moveatur.

Magnam qui potestatem adeptus est, largitor potestatis imitetur pro viribus. Si enim imaginem gestat rerum præsidis dei, atq; per ipsum continent rerum principatum, in eo maxime imitabitur deum, ut non existimet quicquam misericordia preciosius.

Super aurum & lapidem preciosum, beneficentia diuitias nobis ueluti thesaurū redimimus. Illæ namq; tum in præsenti uita oblectant spe futuræ fruitionis, tum in futura dulcedinem afferunt, experimento gustuq; sperata beatitudinis, quæ uero nunc circa nos apparent, tanq; nihil ad nos pertinentia, ne nos

Da opera ut eos splen-didioribus, demerearis remunerationib. qui cum benevolentia capessunt, quæ mandatur abs te. Hoc enim pacto & bonorum augebis alacritatem, & malos docebis ut dediscant malitiam. Eisdē enim censeri dignos, qui non cadem faciunt, nimis nefarium eſt.

Proclississimum omnium est imperium. Tūc uero uel maxime huiuscmodi est, quum hac qui circumdatus est potestatem, non ad pertinacem & temerariam sauitiam propensus sit, sed ad equitatem respiciat, inclemenciem ut ferinam auersando: humanitatem, ut deo similem pax se ferendo.

Aequalitate tam ad amicos quæ ad inimicos uergens iudicandi munus obito, neq; benevolentib. de te gratificans ob benevolentiam, neq; maleuolis resistens, propter inimicitias: quoniam eiusdem est absurditatis, & secundum iniqua petensem dare item, et si sit amicus, & iniuriam iusto inferre, et si sit inimicus, malū enim utrobiq; simile est tametsi in contrarijs inueniatur.

Intenta mēte auscultare debent rerū iudices. Difficilis nanq; captu est iusti inuentio, facileq; effugere solet non admodū attendenteis, q; si prætermissa dīcentiū eloquétia, dictorū, & neglecta uerisimilitudine, ad penitissimam intentionum profunditatē penetrauerint, sic demum haurient, quod ab ipsiis queritur, geminiq; insontes erunt delicti, neque ipsi honestū prodendo, neq; alijs id ut committant concedendo.

Ιανες λαβόντες νοι. Ηγένεται δισμοῖς τῆς εὐωνίας λαζαρίδην γενεθλίου. Βεβαῖαν ἔχει πάσας φύσεις τῶν παπάδων.

36. Ιναπέριαντες ηλιαχθόνιας ποιεῖσθαι καίσημορ, δύσιν ἔχεις ηλιαχθόνιας ἀμφετανόντωρ ὄργανο, ποσάτινον ἔχειν καὶ ηλιαχθόνιον πλημμυλεωῶ τοῦ ἀρχέων. ἐδεις γέρητερον θύμον γενεθλίου σιατυλιαντες τανακλέμημα, εἰ μὲν λογισθεῖς οἰκάντος οὐκέτε πάπας πλημμυλεωῶτες λινόβλεψι.

37. Ο μεγάλης θύσιας πολλαβούμενος, οὐκ οἰκηταὶ θύσιας μιμέθω ηλιαχθόνιον. εἰ γάρ των τὴν εἴσοδο φέρει τὸν πάπα τανάτωρ θύμον, καὶ δὲ αὐτοῦ παπέκαι τὴν ἀδελφήν τανάτωρ ἀρχήν, εἰ τὸν πάπα μάλιστα θύμον μιμέσθεται, γε μικρῷ ήγειρεται τὸν πάπα προσκυνεῖται.

38. Υπὲρ χρυσοῦ πατέληνον τίμιον, ηλιαχθόνιον τὸ ποσάθηκον θυσιαρίστωμα, οὐκ καὶ ἀδελφήν πατέλην φραινοντα τὴν ἀλπίδα τὸ μελάστην ἀρχαίστως, λαζαρίκην πατέλην φραινοντα τὴν πάρερα τὸ ιλπαθέας μακροεότητος. τὸ δὲ νῦν ποδὲ πάπας ἀσθεῖτην πένην μᾶς, μὲν πρωτίτων μᾶς.

39. Σωθόμαλα ποτοφόροις ἀμέβειδης μεραις, οὐ μετ' θύσιας ποιοῦται τὰ παραποταμούτα προστάθμεια. πέτρων γέρητερον πρόσωπον, καὶ τῷ πάπα γενεθλίου ἐπανέγειται λινόθυμον, καὶ τὸ πόντον εἰσιλεύεις μεταμελέτη τὴν πακίαν. οὐ γέρητερον αὐτῷ ἀξιούμενον τὸν μητράτη ποιοῦταις, ἀγαθὸν πάθεματον.

40. Τιμιότατορ τανάτωρ θύμης ηλιαχθόνια. τόπεδο μελισταῖστερον θύμη, οὗτον δὲ πολυπλέμενον τὸ πρεστερόν. μὲν πόλεις αὐθάδειαν φέρει, ἀλλὰ πόλεις οὐδεὶς οὐδὲ οὐδὲ τοις αὐτοῖς θύμην αὐτοῖς, οὐδὲ ποιοῦν τὸν ἀδημόνην, εἰ καὶ Κίλος ιατρός, οὐδὲ πακίαν τὸν δίκαιον, εἰ καὶ Ἐρόπολις τυγχανεῖ. οὐ γέρηται τὸν αὐτοφορέοις δόμοιον, λιανὶ γε τοῖς γνωντοῖς οὐρίσκυται.

41. Ιωνας πρός την φίλοις πατέλην εχθρεῖς ποιοῦντας πέρισσοις, μήπετοις θύσιοις καειλόμενον τὸ θύμη τοῖνοιν, μήπετοις μεταμελέτην αὐθιστέμενον τὸ διατεχθεῖσαν. οὐτειδίνη τὸ αὐτὸν θύμην αὐτοῖς πατέλην φέρει, οὐδὲ πακίαν, εἰ καὶ Ἐρόπολις τυγχανεῖ. οὐ γέρηται τὸν αὐτοφορέοις δόμοιον, λιανὶ γε τοῖς γνωντοῖς οὐρίσκυται.

42. Νοιωχῶν ἀκροῖσθαι δέ τοι τῷ πραγμάτῳ πεισθεῖσαν. οὐδέπετε τὸ γέρητον οὐδὲ δίκαιον εὐέργειον, φασίλις ἐκφύλιον τούτον μηδέποτε προσέχοντας. αὐτὸν δὲ καὶ τὸν πάπα πεισθεῖσαν προσέχοντας, οὐδὲ τὸν πάπα πεισθεῖσαν προσέχοντας πεισθεῖσαν πατέλην, εἰς τὸ θάλασσαν τῶν νοικάτωρ ἑαυτὸν ἐμβάλλωσι, οὐτε τὸν αὐτοφορέοντα προσέχοντας, οὐδὲ τὸν πάπα πεισθεῖσαν προσέχοντας πατέλην, εἰς τὸν πάπα πεισθεῖσαν προσέχοντας, μήπετοις πόλεσι μηδὲν συγχρονεῖσθαι.

Ιούνιος

Ιστριθμαῖς ἀσροῖς αὐτοῖς τὰς θεραπέων
ταῦται τοὺς νικήσεις τῷ θεῷ ἀγαθότητα. οὐ
τὸν μὲν τὸν πλευρικὸν δεῖ τοῦτον αὐτὸν, τὰ μὲν
τὸν σφέρειν μὲν τούτον. καὶ ὡς ἐν τοῖς ἑτερότηται τῷ
ἴδιῳ γάρ τοι μίλιον σκιάν, πελαγεῖται δὲ τοῖς ἀντίκειν
τοῖς λίγαν ἐπειρόμενον. τοτε δὲ τῷ αὐτῷ πέριβλα-
ζει τῷ θεῷ χρευστικαῖς τρισὶ διπλαῖς ἑτερότηται τῷ
αὐτοῖς.

Αδιπταίσθιος δέ τοι οὐτοῖς δὲ πλεύσει. γένετο
μίδονας γέρατα μαθάντας, καὶ γὰρ τῷ στοργῆι
συάγεται. οὐχὶ ἔχειν γάρ τὴν φυγὴν στολα-
γεῖται λίδην, μίδονας πάσι ματιλᾶς τοῖς αἰτίοις πρὸ^τ
στοῖς. οὐτε ποταμοῖς γέρατος τὰς ἑτερότητας
μιούσεις, οὔτε τοῖς ὅλαιρος φέταιρος γάρ τῷ στολα-
γεῖται.

Νοσήματα δέ τῷ λαβανέαν λαβών, μέμπονται
αὐτὸν δὲ ὥργαρον ἀγαθόδημον, διτετάρηδον τῷ
μένοντι εὔχουσιν, ἀλλ' οὐ τῷ μετέπειτα μετέπειτα.
τῷ γέρατοι μονοφέταιρος γάρ τῷ στολαγεῖται αὐτοπό-
δεισόρητος πετεῖται τῷ στολαγεῖται.

Ως πρὸ διδαχαλμός γάρ τοι περιεργεῖται σώματι, οὕτω βα-
σιλεὺς τῷ ιστομῷ φύγεμον, οὐδὲ τῷ θεῷ δειλοφέ-
ντος εἰς στωματά τῷ συμφέρονταρ. φύγειν αὐ-
τῷ, οὐσικειών μελάνη, θεώ τοιτέρῳ αὐθεότων
πεντοῦ, οὐσια πονέσθωσι γίγαντες, καὶ μη πε-
νέσθωσι γίγαντες.

Ασφαλεστέται οὐγοῦ φέταιρίας σου φυλα-
κῶ, οὐ μιθίστωτον τινα τῷ μετέπειτα μετέπειτα. δέ
γέρατος μὲν αὐτοῖς, οὐχ ὑφορέσται λίγα, οὐδὲ τῷ μη
αδικεῖται ασφαλειαν περιγεῖται, οὐδὲ γενετέρει τολ-
λον πλέον. οὐ ασφαλεῖται δέ μίδωσι, οὐδὲ τῷ πεντοῦ
οὐδὲ πεδίμωσι.

Γίνεταις ἑτερότοις θεοτείστατης Βασιλέως, καὶ
φοβερὸς δέ τοι τὸν ἑτερόχειρα φέταιρος, οὐ ποδενὸς
δέ τοι προσχεῖται δέ τοι πόδοις, μήτε τῷ φάσει πετα-
φροντορ δέ τοι πόδοις, μήτε τῷ πόδει προσελῶν
δέ τοι φάσθορ. οὐλαττα πρεσεροφέρονται,
οὐδὲ τῷ δικασταφροντορ εἶχον αὐθεότων.

Ἄλλοις ἑτερότοις νομοθετεῖς δέ τῷ λόγῳ, ταῦ
τα πελαγεῖται λαβανέας δέ τῷ ὥργῳ. οὐτοῖς
λόγοις οὐτε τείχεις, οὐ γρηγόρησιν αντιτείχηται Εἰσ.
ἔτοις γέρατοι μονοφέταιροι περιφανῆσον τῷ Κράτει, οὐτε
γάρ πρεσελῶν, οὐ πράσινων λογικῶν.

Πλέον ἀγάπατα βασιλέων γαλιώτατα, οὐτε λαμ-
βάνειν πρὸς τοὺς κέρετας οὐτε οὐτοῖς τῷ λόγῳ,
αὐτοιλάχοντας διωρεάς σου πετσέρειν. τοῖς μὲν γέρ-
ατοις οὐτε ποιεῖται τῷ μετέπειτα μετέπειτα, οὐδὲ τοῖς τῷ γέρατοις
ποιεῖται τῷ μετέπειτα μετέπειτα, οὐδὲ τοῖς τῷ γέρατοις
οὐδὲ τοῖς τῷ γέρατοις αὐτοῖς οὐτε ποιεῖται τῷ γέρατοις.

437 Αεqualia μητέροι σύδεριστοι εἰσι αδιδεῖσι
bona opera, νό τamen ob τὸ superabundans dei bo-
nitatem. Quæcunq; enim qui sp̄iam obtule-
rit deo, sua ipsi offeret ex suis. Et sicuti transili-
re uel anteire nullū datur suam in sole umbrā,
præuenientem semper uel nimis properantē,
ita inseparabilem dei bonitatem, nulli bonis
operibus homines excedent.

44 Inexhaustæ sunt beneficentiae opes. Nā lat-
giendū acquiruntur, & dissipando colliguntur.
Hastuo initias animo habēs munificētissime
Imperator, largire omnibus astutam peteūtib.
abste. In infinituplas enim p̄ suis habebis remu-
nerationes, quū tēp̄us reddendi uicē uenerit.

45 Nutu dei regnum adeptus imitare eum bo-
nis operibus, quia inter eorum numerum pa-
tut es, beneficio qui afficerē posſunt, nō qui
affici postulant, parat̄ enim rerū copiē uul-
lum impedimentum esse potest, quo minus
conferantur in pauperes beneficia.

46 Sicut oculus innatus est corpori, ita Imper-
tator mundo adaptatus est, à deo datus pro
administratione eorum quæ usūsunt. Opor-
tet igitur eū omnibus hominibus quasi pro-
prijs membris prospicere, ut proficiant in bo-
nis, neu malorum offensiculo illidantur.

Tutissimam arbitrare salutis tuę custodi-
am, nulla quenquam ex subditis afficerē iniu-
ria: qui enim offendit neminem, suspensioni ha-
bet neminem, quod si nulla quenquam affice-
re iniuria tutelam conciliat, longe beneficijs
collatis magis id præstabit. Nam ut tuteam
exhibit̄ et charitatem non prodit.

47 Esto subditis pientissime Imperator, & for-
midabilis ob excellentiam potestatis, & ama-
bilis ob largitionem beneficentie. Nec for-
midinem contemnet propter amorem, nec
item amorem negligens ob formidinem. Sed
tam mansuetudinē præte ferens haud asper-
nabilem, quam nimiam & aspernabilem fami-
liaritatem immitti seu exitate castigans.

48 Quæ subditis uerbo quasi lege præscribis,
hęc tu præueniens re ipsa præstisti, ut uer-
bis, quibus persuadēs, integra quoq; uita ad-
apuletur, sic enim commendabile tuum as-
seuerabis imperium, si & rationeris non si-
ne opere, & opereris non sine ratione.

49 Eos plus amar serenissime Imperator, acci-
pere abste beneficia q̄ supplicat, quā tibi qui
contendunt offerre munera. His enim debi-
tor referendi gratiam efficeris, illi uero deum.
dant tibi uadē, uendicantē sibi, pertinerēque
ad se putantem, quæcunq; erga supplicis cō-
tuleris, & remunerantē bonis retributiōnib.
tuam tam piā, quām perhumanā intentionē.

Solis

Solis profecto partēs sunt illustrare radijs sti
orbem. Principiū vero uirtus est egenorum
misereri. Porro ijs clātor est Imperator, qui
pius est. Ille namque cedit succedenti nocti,
hic autem rapacitati prauorum non con-
cedit indulgētue quicquam, sed lumine uer-
tatis, iniquitatis occulta coarguit.

Priores quidē te Imperatōres principatus
adornauit. Tu uero eum præstantissime, illu-
striorē reddidisti, māsuetudine temperans di-
luesq; austeram potestatis molē, bonitateq;
uincens adeuntiū te formidinē. Quapropter
tuē serenitatis portū subeunt omnes, qui mi-
sericordia indigēt. Fluctibusq; paupertatis li-
berati, gratiarū actores hymnos ad te missitat.

Quantum potestate cæteris antecellis, tan-
tum factis etiā emicare ante alios enitere. Per-
ficiissimum enim habe, eam abs te postulari
honestorum operationem, quæ magnitudini
uiri proportione respondeat. ut igitur à deo
quasi per præconem uictor declareris, coro-
na inuicti imperij tuo capiti imposta, coro-
nam etiā ex promerēdis pauperib. acquirito.

Contemplator bene prius quam mandes
quæ fieri uelis. Sic fiet ut semper prudenter iu-
beas quæ fas est. Lubricū enim est instrumen-
tum linguae, maximumq; affert negligentib.
periculum, quod si pium intellectum ueluti
musicum illi preficeris, omnib; is harmonia
numeris concinnatum modularitur melos.

Acutum quidem esse oportet principem
cū in alijs, tum uel maxime in afferendo de-
rebus difficillimis iudicio, lētum autē ad ira-
scendū. Et quoniam omnimoda ira absentia a-
spernabilis est, & irascatur mediocriter, & nō
irascat̄ portet. Illud ut prauoruī impetu cō-
primat, hoc ut pplesiōes bonoruī pueriget.

In exquisita tui cordis curia diligēter per-
spicito conuersantium tecum mores, ut per
noscas examus sim, & quos charitas te colere
compellit, & qui tibi per fraudem adulantur.
Plerique enim benevolentiam simulātes, ma-
gno credentibus detimento sunt.

Sermonem cum' audis iuuare ualentem ne
auribus modo, cœcum opere etiam excipio.
sic enim Imperatoris exornatur decoratūq;
dominum, quem uel ex se consyderat quo-
rum indigetus, uel ab alio reperta non de-
spicit, sed tum discit sine uerecundia, tum exe-
quitur sine cunctatione.

Arx quidē indepopulabilibus muris muni-
ta contēnit obſidentes se hostes. Piū autē ue-
strū imperiū quū & liberalitate erga mileros
ueluti muro cinctū, & precū turrib; corrobo-
ratū sit, inuictū nullisq; hostiū telis periuī fit,

ηλιον μεθ' οργανώσαι τὸ πατέλαμπτον ταῦ ἀ-
τιον τὰς λέπτους. αἴσκατος δὲ φρεσὶ, ηλέους τρί-
δευφένοις. λεπτένοις δὲ φανάτροις, οἱ σύνεβης βα-
τιλεύς. οἱ μὲν γῆρας οὐδὲντος τῷ θεόντοις οὐ νυκτός. οἱ
δὲ οὐ ταραχωρεῖς τῷ συναρπαγῇ τῷ πανθρῷ, ἀλ-
λὰ δὲ φωτὶ θεοῦ ἀλυθάς θέλεγχε τὰ λιμπατὰ δι-
άδικας.

Τὸ μὲν πᾶν σοῦ βασιλεῖς ηλέχην πετειόμη-
σε, σὺ δὲ τὰς λεπτές φρεσί, φανάτροις ἐποίη-
σας, λεπτότητι λιρῶν δὲ θεοντάς τὸν οὐρανόν, καὶ
χειρότητι τυπῶν τὸ πεσιόνταρον τῷ φόρον, θεον.
Θεοὶ λιμενὶ δὲ σὺς γαλιωτότερος παντὸς πεσιό-
μετροὶ οἱ λέοντες δέρματα, καὶ τῷριν λιμαντάρον δὲ τα-
νιάς ἀπαλλαχθέμοις, οὐχαστρεῖς θύμους σὺν
αναπτυματοσι.

Οσοῦ τῷ μωατέρι πανταρούμενον, τοσοῦ
τῷριν δὲ φροντίζειν οὐτεράμπτειν ἀγωνίζειν. αἰσθα-
γόστηρ γῆρας τῷ μεγέθει τῆς μωατέως τῷ λεγα-
σίαν τῷριν πελάθει ἀπωτέλεστα πεσιόντος. ιπτα-
τοίνας παρὰ θεοῦ αὐτοκυρεύθης, μετά τοι σιφάντα
τῆς ἀντήρου βασιλέας, λεπτός τοι καὶ δεσμόματα
τῷριν πεγνύτων διποίας.

Σκεπτόσ περὶ αὐτῶν τοι ἡ θέλεις, ηνα πεστάτης
ἐμφρόνως ἡ θέμις. οὐλιθοργῆρας δὲ τὴν γλάστην ὁρ-
γανον, καὶ μεγίστη πέριχε τοῖς αὔτελοντι λινόντον.
εἰ δὲ τῷριν δύσεβη λογισμὸν ὡς μουσικῶν θεού-
σις αὐτῷ, τῷ παναρμόνιον δὲ ἀρετῇ αὐτοκρέστεται
μελος.

Οξών ἢ ἔττι λέπει ποδὲ πανταρούμενος, καὶ
μαλισκα ποδὲ τὰς λεπτές τῷριν πυρχερῶν τῆς αγαλα-
ταρ, βραδιών δὲ λίαν εἰς οργανὸν λιμεντούμενα. ἑ-
ταδήν γῆρας τῷ πανταρούμενον τῷριν πεσιόντος, ην
ηνδυμάτω μετρίων, καὶ μηδεμάτω. τὸ δὲ ἕντε
το φάσιλων τὰς θρηνάς αὐτοῖς λέπει. δὲ, ηντάς ἀφος
μάς τῷριν λιρῶν αὐτοῖς δίποια.

Ἐρ τῷ ἀκριβεῖ δὲ παρεῖλας σου βουλευτηρίων, ἐ-
πιμελές παταύειται τῷριν σωάτων σοι τὸ πρόσωπο.
ηνα γινώσκεις ἀπειβῶς ηνα τὸν γνάγατον δερα-
τούσιντας, καὶ τὸν γνάπατον πόλακαντοντας. πολ-
λοὶ γῆρας ἑωαῖρεν οὐσιούμενοι, μεγάλα τοὺς π-
σιδόντας λεπταβλαστούσι.

Λόγου ἀκέστες ἀφελῆσαι μωατέων, μηδένον
ἀκεντοῦργη, ἀλλα καὶ πάξει μελέχει, τὸτω γῆρας τῷ
βασιλέων ἀγλαίται τοι λεπτότερος, οὐταν δὲ τὸ
τὰς λέοντα σωσθεῖ, δὲ πολλοὺς ευρεθύντας, μηδὲ
μᾶς προρέει, ἀλλα μανθανεῖ λέπειται χωτάτως, ἐ-
πιπλέσθε αὐτερθέτως.

Ακρόπολις δὲ ἡ ἀκροθότοις τέχναις ποσφαλο-
μένη παταφεονέ τῷριν πολιορκούτων αὐτῶν πολε-
μίων, ηδύσεβης δὲ βασιλέας ημέρα, ἐλεγμοσιώπαις
πετεχισμένη, καὶ προσθήκαις ποδετοργούμενη,
ἀγήπητος γινεται τοῖς τῷριν ἐκθεῶν βέλτων,
Ιστρίδης

αποδηματικής αὐτῷ εγέρων τρόπῳ.

Χρήστος δέκατος γένεται Βασιλεὺς, ἵνα λεπί-
μαξιστοὶ γένηται οἱ πάντες θεοί. οἱ γῆρατοι τοι
καταλαύνονται, μετὰ ταῦτα λεπτάνται αἴρονται,
ταῦτα δὲ διατίθενται στολαῖς, οἱ πατριῶν
τοῖς αρχούσισι οὐδὲ μετανοεῖσθαι πόθοι, καὶ αρχι-
νέργη πρὸς αὐτῶν αὐτοῖς πλαυβανούνται φόβοι· ἀπα-
λλάξ αὐτοῖς τὴν πλεισμάτα προσανατέλλονται, πιεν-
εῖσθαι δὲ πάγκαιον αὐτοῖς στολέσθαι.

Ιμάκη πορτακάλιστον τῷ θεῷ θεοῖς ποιεῖσθαι-
βόλαιρη. καὶ αἰτίαφρος οὐδὲν πέπονται τοῖς τρόποις
τοσογύνται. Λαϊσιν ἡρῷον λόγου οὐδὲν θεός βα-
σιλεύει, τοιστοις γνώμησι τὸν Φυχλάνταλαν πί-
λειρη. Καὶ οὐδὲν τοιστοις γνώμησι τὸν Φυχλάνταλαν πί-
λειρη. Καὶ οὐδὲν τοιστοις γνώμησι τὸν Φυχλάνταλαν πί-
λειρη.

Σκῆπτρον βασιλέας πάντας θεούς στεγάνει Θεός, σκῆ-
πτρον τοῦς αριστερῶν τοῦ ταῦταις οἱ δεκάπολις, καὶ αἱ
ταῖς οἱ αὐτοτελεῖταις αὐτοῖς περιθεῖσι, πλέον
ταῦταρε ταῖς γοργοῖς πεταγείσαριν αὐτούς. τοῦτο οὐ γέ-
γος οὐδὲ ταῖς μεγίστους, αἱ αἱ τοῦτον τὸν αὐτὸν οὐδὲ
πλαυδώντας ὄφες, καὶ αἱ χρῖμα πεταθούσι τὰς
αἱ ποιεῖσθαι πληροῖσι.

Τρέχειν μὲν εἰς τὸν αἶνον βούθεαν τῶν αὐτοῖς οὐδὲν θεού-
θεούς οὐφέλει, οἱ σωτηρίας γλυκύμονες Θεοί. οἱ βασιλεῖς
δὲ πέπονται ταῖς αἱ τοῖς μετανάψισι τοῖς ταῦταις. Ιππό-
τοι θεοί πολεμούντοι τοῖς πολεμίσασι πετα-
γονίζεται γρυπάνως. Εἰς τοῖς οἰκείους πετασφαλίται
τὰ περισταῖς.

Οἱ μὲν θεοὶ οὐδεμίος δεῖται, οἱ βασιλεῖς δὲ μόνου 63
θεοῖς μηδὲν τρίναν προθύμηγος δεόμενοι. καὶ μετα-
βαλλούσι τοῖς αἱ τοῖς προθύμοις, μηδὲν εἰσεβολεύσαντες
πολεμούντοι τοῖς οἰκείτας, αἱ ταῖς πολεμούσι πρόσχειν τοῖς πολε-
μούσι τοῖς αὐτοῖς πολεμούσι, πολεμούσι τοῖς οὐδὲν αἴτιος οὐ-
ταῖς οὐ τοῖς αὐτοῖς, οὐ τοῖς αἴτιος οὐτερεῖντελούσι τοῖς αὐτοῖς.

Συγγνώμην αὐτοῖς θεοῖς αἱ μετηκάτων, συγγρί-
νωσκειν καὶ τοῖς εἰς στοιχειωτοῖς, δὲ οὐφέ-
σι αὐτοῖς οὐτοῖς αἴτιοις. καὶ τοῖς πολεμίσα-
σαντοῖς οὐκέτι πεταγείσαριν αὐτοῖς πετα-
γονίζεται γρυπάνως, οὐ πολεμούσαντοι πετα-
γονίζεται γρυπάνως.

Δεῖ τὸν αὐτούς τοις αὐτοῖς τοῖς πετασθεῖσι ταῖς
μητροῖς τοῖς εἴδηθεν αἰλοφίας φυλάττεισι, οὐ ταῖς τοῖς
πολεμούσαντοι πεταγείσαριν αὐτοῖς πετα-
γονίζεται γρυπάνως, αἱ ταῖς πολεμούσαντοι πετα-
γονίζεται γρυπάνως, αἱ ταῖς πολεμούσαντοι πετα-
γονίζεται γρυπάνως, αἱ ταῖς πολεμούσαντοι πετα-
γονίζεται γρυπάνως.

Ιδίωτον μὲν ἁντακούσιαν φυμί, οὐ πράσινην
φαύλην καὶ πολάκισις αἴτια. αἴχοντο θεοὶ πονη-
γίαιν, οὐ μητροῖς ταῖς πεταγείσαριν αὐτοῖς πρόξενα.
οὐ γῆρας τοῖς πεταγείσαριν αὐτοῖς προθύμηται,
αἱ τοῖς πεταγείσαριν αὐτοῖς πεταγείσαριν αὐτοῖς προθύμηται.

præclara & celebris cōtra eos erigēs trophya.

Vtēre ut oportet regnophoc inferiore, ut
scala tibi fiat superioris clarificatis. Qui enim
hanc recte gubernant, illa quoque postmo-
dum digni censemur. Hanc autem recte gu-
bernant, qui paternā subditis ostendūt chari-
tatē, & principi debitū ab ipsis recipiunt timo-
rem. Itaq; minis quidē uitia compescunt. Sup-
plicij autem sensum ipsis neutiquam infligēt.

Vestimentum inuetustabile est, beneficen-
tiæ amictus. Et incorrupta stola est, chritas
erga pauperes. Eum igitur oportet qui pie re-
gnare uult, talium indumentorum pulchri-
tudine animam exornare. Amoris enim in e-
genos qui indutus est purpuram, cœlestis
quoque regni compos efficitur.

Sceptrum imperij quum à deo suscep-
peris, cogitato quibūnam modis placebit,
qui id tibi dedit, quoq; omnibus homini-
nibus ab eo sis prælatus, magis omnibus eti-
m honestate festina. Porro id ipse honestamen-
tum arbitratur maximum, si quasi te factos à
se tucaris, atque ut debiti exolutionem, bene-
ficiendi munus adimpleas.

Recurre ad supernum auxilium cum ho-
mo quiuis debet, salutem qui expertat, tum an-
te omnes Imperator, utpote qui pro omni-
bus sollicitus est: quum enim à deo custodia-
tur, tam hostes genitrix manu debellat, quā
suos sedulo communīt.

Deus nullare indiget, Imperator solo deo.
Imitate igitur nullius indigū, petentibus q̄ fac
uberē misericordiæ copiā, nō exacta & ad ui-
uum relectate rem ratione impensari tuū erga
famulatū utēs, fed omniū de sustinēda uita pe-
titionib. satisfaciēs. Lōge enim satīa est meri-
to dignorū etiā indignis misereri, quā indigno-
rum uitio dignos ijs defraudare quē meretur.

Veniam quum delictorū tuorū petas, ipse
quoq; te offendentib. ignoste, qm̄ remissioni
retribuitur remissio nostreq; cū cōseruis no-
stris recōciliatiōi, dei amicitia & familiaritas.

Qui inculpabiliter principē agere studet,
cum notas cauere debet, quæ forinsecus in-
taruntur, tum scipsum antēs alios uerecundi-
ari: ut & aperte delinquare abstineat propter
alios, & à seipso cohibeat, quo minus priua-
ta seorsum flagitia committat. Si enim ex sub-
ditis sunt, qui reuerentia digni habentū, mul-
to magis ea dignus Imperator efficitur.

Priuati uitium esse affero, patrare praua, sup-
plicioq; digna. principis uero culpam, non
facere quæ honesta sunt, salutemq; parūt: ne-
que enim malorum abstinentia iustificat po-
tentem, sed honorū aditio coronat eundem.

Neigitur

A G A P E T V S.

44

Nē igitur malitia dūntaxat abstinere cogitet,
Sed iustitiam etiam capere contendat.

Dignitatum splendores mors haud refor-
midat, omnibus enim uofaces suos dentes in-
fligit. Ergo ante illius ineluctabilem aduen-
tum opum copiam trāsportemus in cœlum.
Nemo enim quæ colligit in mando, illuc pro-
fectus abducit, sed omnib. in terra derelictis,
nudus de uita sua reddit rationem.

Imperator ut est omnium dominus, ita
cum omnibus dei seruus existit. Tum igitur
demum uocabitur dominus, quæ ipse sibi
dominari, nec illicitis uoluptatibus famulari
patietur. Tum adiutricem piam rationem af-
sumens, iniuctam scilicet imperatricem ani-
mi, perturbationum rationis expertum in
domitas cupiditates armatura castimoniæ
debellabit.

Quemadmodum umbrae corpora sectan-
tur, sic animas flagitia comitantur, euidenti
effigie actiones exprimentia, ideo non datur
in iudicio negare. Ipsa enim uniuscuiusque o-
pera obtestabuntur, haud sanè uocem emit-
tendo, sed talia prorsus sese repræsentando,
qualia iam à nobis patratata sint.

Nauis per mare commētatis imitatur tran-
situm compendiosa præsentis uitæ conditio,
qua sanè nos nautas falens suos, & pedeten-
tim cunctanti raptans cursu tandem ad suum
cuiusque exitum perducit. Si igitur hæc ita se
habent, prætercurramus præcurrentia mundi
negoçia, ad curramusque his quæ ad secula se
culorum permanent.

Fastosus & superciliosus homo, ne ut tau-
rus alticornis eleuetur, sed animaduertes car-
nis subsistentiam, sedare debet cordis tumo-
rem. Nam etsi factus est princeps in terra, ne
tamen ignoret sese ortum ex terra, quum ex
puluere ad solium descendere, atque in pul-
uerem tandem possit.

Studeto semper iniuctissime Imperator: &
sicuti scalas qui scadunt, non prius desistunt,
aut ad superiora ferri desipunt, quam ad supre-
num perueniant gradum: ita tu quoque iug-
iter honestorum ascensum continuato. Sic
fiet ut coelestis quoq. regni fructum aliquan-
do percipias, quod utinam & tibi tribuat &
coniugi Christus rex omnium & qui regnant
& qui regnantur in secula, Amen.

μὴ μόνον θέλω πονεῖσθαι τὸ κρέας λογιζέσθω, ἀλ-
λὰ εἰπεισώμενος αὐτήχεωτα σουδαίτην.

Αξιωμάτων λαμπρότητας δινοσωτικός θά-
νατός. οὐ ταῦτα γέρας οὐδὲ βάλλει τὸν τραμφάγον
αὐτῷ οὐδέ τις, ὅποις πολὺ θεονομούσθων πρινούσιας, μεταθάψει εἰς θραύσην τὸν χρυσάνθην
ποθεούσιαν. οὐδὲ εἰς γέρας γέρας πονεῖσθαι
ἄριστος οὐδέ τις, ἀλλὰ ταῦτα κατατιθεῖ-
ται γῆς, γυναικὸς λογοθεῖται γέρας βίου αὐτῷ.

Κύνος μὲν ταῦτα θέλεις οὐ βασιλεὺς, πονολογοῦ-
μεταπονεῖται λίνεις, τόπος δὲ μάλιστα λιπ-
θαντεῖται λίνεις, οὐταν αὐτὸς ξεωτὸς θεοπόλις, καὶ
ταῖς αἴτωσις οὐδενὸς μὴ δινοσέν, ἀλλὰ συμμα-
χοῦ γέρας γέρας δινοσέν λογισμόν, τραύματαν αὐτο-
πράτερον τὸν ἀλόγων παθόμην, ταῦτα τανδαιμάτρας
φύσαται πράγματα, οὐ φωνὴν ἀφίγντα, ἀλλὰ τρι-
αντα φωνήτα, οὐταν πῆγμαν επράχθυσαν.

Ορ τρύπων αἱ σκιὰ τοῖς σώμασιν ἐπονται, θ-
τως αἱ ἄμμοσται ταῖς θυγατρὶς ἀπολουδοῦσιν, γίνεται
γῆς τὰς πράξεις θερμονίζουσαι. Μέτα τοῦτον μὲν γίνεται
τὴ λεπτοὶς ἀγνόεσθαι. αὐτὰ γέρας εἰσεσταταμέτρη-
σθαι τὰ πράγματα, οὐ φωνὴν ἀφίγντα, ἀλλὰ τρι-
αντα φωνήτα, οὐταν πῆγμαν επράχθυσαν.

Νότος ποντορέσθως μηδετανοῦσιν θάλασσαν
βραχυπέλεις τῷ πόνοντος βίου λεπτάστας, οὐδὲς
αὖτις πλωτῆρας λαμένοντα, καὶ λεπταπικρόν
πραστήρουσσιν δρόμον καὶ πολὺ θέτοντα εἰπέσται ταρα-
τεματεστέλλει. οὐ τοινα τοῦτον τὸν γέρας πρά-
ματα, καὶ ποσοφάμια μεταπονεῖται οὐδὲν τὸν αὐτὸν
νωρ μένεσθαι.

Ο σεβαρὸς καὶ ιωρέοφεν αὐθεωτός, μὲν δέ
ταῦτον οὐ λίνεις επωμένων, ἀλλὰ γνοστόν τοι τοσού
τοι τὸν ιωρέοφεν, καὶ ταῦτα τοῦ πραγμάτου τὸν ιωρέο-
φεν. εἰ γέρας καὶ γέροντος αρχῶν τὸν γῆν, μηδὲν οὐ-
τον γέρας γέρας εἰς τὸν γῆν, οὐτος τὸν θρόνον αὐτοβα-
σιαν, καὶ εἰς αὐτὸν μετὰ γέροντος καταβαίνων.

Στάσιαζε στρωτὸς αὐγή την λασπόδην. καὶ γέ-
ρας οἱ τὰς λεπταπικρές αὐτοβαίνεις αρχάμιλοι, οὐ
πρόστοροι τανταρεῖται τὰ αὐτὸν φορᾶς πράξιν αὐτοῖς
ἀκρεας εἰς φίνωνται βαθμοῖσι, οὐταν καὶ αὐτὸς ἔχει
τὸν παλαγματικούστας, οὐταν αὐτὸν καὶ αὐτὸν βα-
σιλέας ἀκραποτεστας οὐ σοι πράξασι χριστὸμεταπο-
νεῖσθαι, οὐ βασιλεὺς τὸν βασιλεύονταν, καὶ βασι-
λευομένων, οὐταν αἰώνας, αἰώνια.

ΤΕΛΟΣ.

F I N I S.